

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034110189200.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Historia paa Palme Søndag. Matth. XXI. Mar. XI. Luc. XIX. Johan. XII .

DEn anden dag/ som de komme nu nær til Jerusalem/ imod Bethphage/ hos Oliebierget/ vdsende Jhesus tuende aff sine Discipler/ oc sagde til dem: Gaar bort i den By som ligger faar eder/ oc strax naar i komme der ind/ skulle i der finde en Aseninde bunden/ oc it Føl hos hende/ paa huilcket der sad end nu aldrig noget Menniske/ Løser dem op oc fører dem hid til mig. Oc der som nogen 150 taler eder noget til/ da siger/ || Herren haffuer dem behoff/ saa skal hand strax lade eder tage dem/ oc sende dem hid.

Disciplene ginge hen/ oc funde Føllet bundet hos dørren vde paa Veyskellet/ oc de gjorde ligerui som Jhesus haffde befalet dem. Oc nogle som der stode/ sagde til dem: Huad gjøre i/ at i løse Føllet? Oc de sagde til dem/ lige som Jhesus haffde befalet dem/ oc de stedde det til. Oc de førde Asseninden oc Føllet til Jhesum/ oc lagde deris Klæder der paa/ oc sætte hannem der paa. ||

Men det skede altsammen/ at det skulde fuldkommis/ som er sagt ved Propheten/ som siger: Siger Zions Daatter/ Frycte dig icke du Zions Daatter/ See/ Din Konge kommer til dig sactmodig/ oc rider paa en Aseninde/ oc paa den trælborne Asenindis Føl. Men saadant förstode hans Disciple icke tilforn/ men der Jhesus bleff forklaret/ da tenckte de der paa/ at saadant vaar screffuet om hannem/ oc at de gjorde hannem saadant.

Men der det megle Folck || som vaar kommet til Høytiden/ hørde at Jhesus kommer til Jerusalem/ toge de Palme grene/ oc ginge vd imod hannem/ oc kom der meget Folck aff Jøderne met Jhesu fra Bethania/ huilcke om dagen tilforn der hen vaare gangne/ icke allene for Jhesum/ men paa det de vilde see Lazarum/ huilcken Jhesus haffde opueckt fra de Døde. Men det Folck som vaar met hannem/ der hand robte Lazarum aff Graffuen oc opueckte hannem fra de Døde/ rosende den gierning. || Derfaare gick oc folcket imod hannem/ at de hørde/ hand haffde giort saadanne Tegn.

Men Phariseerne sagde til huer andre: I see/ at i intet vdrette/ see/ all Verden løber effter hannem/ Men meget aff Folcket bredde deris Klæder paa veyen. De andre hugge Grene aff Træene/ oc strødde dem paa veyen.

Oc der hand kom nær hen til/ oc drog ned aff Oliebierget/ begynte Folcket som faare gick/ oc effter fulde/ oc den gantske hans Disciplers hob/ at loffue Gud met glæde || oc høy røst offuer alle vnderlige Gierninger/ som de haffde seet/ oc robte oc sagde: 151 Hosiana Davids Søn/ Loffuet vere den som kommer en Konge i Herrens Naffn/ Loffuet vere vor Faders Daudiz Rige/ som kommer i Herrens Naffn/ Hosiana i det Høye. Fred vere i Himmelen/ oc ære i det Høye.

Oc nogle Phariseer iblant Folcket sagde til hannem: Mestere/ straff dog dine Disciple. Hand suarede/ oc sagde til dem: Jeg siger eder/ der som disse tie/ da skulle Stene robe. ||

Oc der hand kom nær hen til/ saa hand paa Staden/ oc græd offuer hende/ oc sagde: Der som du det viste/ da skulde du oc betencke/ i denne din tid/ huad som tien til din Fred. Men nu er det skiult faar dine Øyen. Thi den tid skal komme offuer dig/ at dine Fiender skulle sla en Vognborge omkring dig/ oc dine Børn met dig/ belegge dig/ oc trenge dig alleuegne/ oc de skulle legge dig øde/ oc icke lade en Sten bliffue paa den anden/ Fordi/ at du kiende icke den tid som du est hiemsøct vdi. ||

Men der vaare nogle Greker iblant dem/ som vaare komne op/ at tilbede i Høytiden. De traadde til Philippum/ som vaar aff Bethsaida vdaff Galilea/ bade hannem/ oc sagde: Herre/ wi vilde gierne see Jhesum. Philippus kommer oc siger Andreas det/ oc Philippus oc Andreas sagde fremdelis Jhesu det. Da suarede Jhesus dem/ oc sagde: Tiden er kommen/ at Menniskens Søn skal forklaris.

Sandelige/ sandelige/ Jeg siger eder/ Vden saa er/ at || Huede kornet falder i Jorden/ oc døer/ da bliffuer det allene/ Men der som det døer/ da bær det megen Fruct. Huo som elsker sit Liff/ hand skal miste det. Oc huo som hader sit Liff i denne Verden/ hand skal foruare det til det euige Liff. Huo som vil tiene mig/ hand følge mig effter/ Oc huor som ieg er/ der skal oc min Tienere vere. Oc huo som mig skal tiene/ den skal min Fader ære.

Nu er min Siel bedrøffuet. Oc huad skal ieg sige? Fader hielp mig aff denne time. || Dog er ieg der faare kommen i denne time. Fader/ forklare dit Naffn. Da kom en røst aff Himmelen: Jeg haffuer forklaret hannem/ oc ieg vil atter forklare hannem. Da sagde Folcket som der stod hos/ oc hørde 152 til: Det tordnede. De andre sagde: Der talede en Engel met hannem. Jhesus suarede/ oc sagde: Denne røst skeede icke for min skyld/ men for eders skyld.

Nu begyndis Dom offuer Verden/ Nu skal denne Verdens Første vdstødis. Oc ieg naar ieg bliffuer

ophøyet/ fra || Jorden/ da vil ieg drage dem alle til mig. Men hand sagde det/ at giffue tilkiende/ met huad Død hand skulde dø. Da suarede Folcket hannem: Wi haffue hørt i Louen/ at Christus bliffuer euindelige/ oc huorledis siger du da/ Menniskens Søn skal ophøysis? Huo er denne Menniskens Søn? Da sagde Jhesus til dem: Liuset/ er endnu en liden tid hos eder. Vandrer den stund i haffue Liuset/ at Mørcket skal icke offuerfalde eder. Huo som vandrer i Mørcket/ hand veed icke || huort hand gaar hen. Troer paa Liuset den stund i haffue det/ paa det i skulle vere Liusens Børn.

Oc der hand drog ind i Jerusalem/ da oprørdis den gantske Stad/ oc sagde: Huo er den? Folcket sagde: Det er Jhesus den Prophete aff Nazareth/ vdaff Galilea.

Oc Jhesus gick ind i Guds Tempel/ oc vddreff alle dem som solde oc kiøbte i Templen/ Oc omstøtte Vedzlernis bord/ oc Duekremmernis stole/ Oc sagde til dem: Det staa screffuet/ Mit Hus skal || kaldis it Bedehus/ Men i haffue giort en Røffuere kule der aff. Oc der ginge Blinde oc Halte til hannem i Templen/ oc hand helbredede dem.

Men der de ypperste Prester oc Scrifftklaage saae de vnderlige Gierninger som hand gjorde/ oc at Børnene robte i Templen oc sagde/ Hosianna Davids søn/ da toge de det til mistycke/ oc sagde til hannem: Hører du oc huad disse sige? Jhesus sagde til dem: Ja/ Haffue i aldri læst/ Aff de Wmyndigis oc Diendis mund/ haffuer du || beredt Loff? Oc den tid hand haffde beseet altsammen i Templet/ forlod hand dem der/ oc gick om afftenen hen vd til Bethaniam/ oc bleff der met de tolf hemelige for Jøderne.

Oc alligeuel at hand gjorde saadanne Tegn faar dem/ saa trode de dog icke paa hamtem/ paa det Esaie Prophetis sprock skulde fuldkommis/ som hand siger: Herre/ Huo troer vor 153 predicken/ oc huem er Herrens Arm obenbaret? Der faare kunde de icke tro/ Thi Esaias siger || atter: Hand haffuer/ forblindet deris øyen/ oc forhærdet deris Hierte/ at de skulle icke see met øynene/ oc ey forstaa met Hiertet oc omuende sig/ oc ieg kunde hielpe dem. Saadant sagde Esaias/ der hand saa hans Herlighed/ oc taledede om hannem. Dog trode der mange aff de Øffuerste paa hannem/ Men for Phariseernis skyld bekiende de det icke/ at de skulde icke sættis i Band. Thi de haffde heller ære hos Mennisken/ end ære hos Gud.